

[Formanden.]

under Nr. 7 paa Dagsordenen opførte Sag, som er:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Ændring af og Tillæg til Lov af 15. Maj 1875 om Tilsyn med fremmede og rejsende m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4618).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Aksel Larsen* og *Alfred Jensen*:

Til § 1.

1) I 5te Linie fra neden ændres Ordet „Rigspolitichefens“ til: „Justitsministerens“.

Til § 3.

2) I 3die Linie ændres Ordet „Politiet“ til: „Justitsministeren“.

Til § 9.

3) I 6te Linie fra oven udgaar Ordene: „eller uden“.

4) De to sidste Linier udgaar.

Til § 11.

5) Der tilføjes som nyt Stykke:

„I Tilfælde, hvor Arbejds- eller Opholdstilladelse nægtes, hvor Udvisning beslutes eller Udvisningstilhold nægtes ophævet, skal Myndighederne dog meddele den paa-gældende Begrundelsen for den trufne Beslutning. Ethvert Medlem af Rigsdagen har Ret til at blive gjort bekendt med alle en saadan Sags Dokumenter.“

Formanden: Denne Sag kan i dette Møde kun behandles med Tingets Samtykke, men hvis ikke Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte Samtykket til Behandlingen som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Aksel Larsen: Jeg skal i Fortsættelse af mine Bemærkninger i Gaar tillade mig at anbefale, at Tinget vedtager de af os stillede Ændringsforslag.

Det er vor Opfattelse, at i saa vigtige Sager bør ikke en eller anden administrativ Instans, hverken Rigspolitichefen eller nogen

underordnet Myndighed, have Afgørelsen, den bør helt og fuldt ligge hos Justitsministeren. Justitsministeren erklærede sig i Gaar principielt enig med mig i mine Betragtninger, idet han sagde, at der var jo Ret til at appellere en af Politimyndighederne truffen Afgørelse til Justitsministeren. Jeg tillod mig at afbryde Justitsministeren og sige: Ja, men hvis nu Udvisningen eller Afvisningen er effektueret, er denne Appelret illusorisk — og dette indrømmede Justitsministeren, da han svarede paa min Afbrydelse. Jeg mener, at denne Justitsministerens Indrømmelse gør det paakrævet, at man foretager en Lovændring i den Retning, vi har foreslaaet, saaledes at i § 1, 5te Linie fra neden, ændres Ordet „Rigspolitichefens“ til: „Justitsministerens“.

Paa lignende Maade foreslaar vi, at i § 3, 3die Linie, ændres Ordet: „Politiet“ til: „Justitsministeren“.

Hvad § 9 angaar, har vi stillet to Ændringsforslag. Det første angaar Pligten til at anmelde Udlændinge, som man tager i Logi. Vi ser ingen Grund til at udvide denne Anmeldelsespligt til ogsaa at omfatte Folk, som tager Bekendte eller Familie i Logi, det vil sige modtager Besøg af dem for en kortere Tid, og derfor foreslaar vi, at en saadan Anmeldelsespligt kun gælder for den, der for *Vederlag* yder Udlændinge Logi, medens den, der uden *Vederlag* yder det, ikke faar saadan Anmeldelsespligt.

Vi foreslaar ligeledes, at Paragraffens to sidste Linier angaaende Justitsministerens Bemyndigelse til at fastsætte Bestemmelser om Anmeldelsespligt for Teltlejre udgaar.

Jeg kan jo kun beklage, hvis Justitsministeren har misforstaaet mine Bemærkninger af i Gaar. Hver Gang man gør en Bemærkning om Justitsministeren og hans Indstilling til Problemerne, tror Justitsministeren, at man sigter til den af ham forelagte og derpaa ikke gennemførte Svangerskabslov. Ligesom Forbrydere ofte kredser om Aastedet for deres Forbrydelser, saaledes synes Justitsministerens Tanker ustandselig at kredse om denne ulyksalige Svangerskabslov. Her foreligger imidlertid en Misforstaaelse. Mine Bemærkninger i Gaar sigtede til Justitsministerens Stilen sin paastaede personlige Moral til Skue tidlig og silde her i Tinget, i Avisartikler, i Radioforedrag, overalt, hvor han paa nogen Maade kan komme i Forbindelse med Offentligheden.

Vort sidste Ændringsforslag vedrører § 11. Helst saa vi denne Paragraf fuldkommen strøget, og vi forbeholder os derfor ved Afstemningen at stemme imod selve